

Tôr nânze nezaj strigl, gratajo také peñi in pa grie de mi mogu ar
 un za jima. Dél eajta pribita naprej, spet ga zagleba, de je utol' pérna
 in nicié iim linn; gojšča uživ in gne spet za namaj. Siml' mo nicié;
 Vârž nezaj Kertaco! un jo nânze nezaj, je taka nosta grata, de mi uer
 mogu za jima. Izbj na priedeta do tist lo pribijezje kro spet mât za jo.
 Trinjegzja varže bučko ulost, ueter poténe varže bučko klapec nânzet,
 zlobj je na klapec quinov, se jo pa dolin, Ta napravjo bhet, pa ro nôl
 in pa jé vli. Siml' na nicié preko klapec: Izbj te kom na tubz le perem
 znamni polakor, ti na jév ta náter, pa uraz sam mi mors' serijest
 pet in pa jést ramkej, pa mer kej ūdina pozalij. Mo je obliku de
 hó, Izbj gne na nezaj na ôhet, je na na ruoj za siml' na pozalju, rá le
 ta drug van je spou nu na zega. Ojobje rétu. Siml' na man na točto
 per ten, znamni, jér mo pa je nicié nel' nica, Hitler uzame netej kri,
 ha pa ga njere ta náter. Siml' mo nicié! Zakej nui učenj nis' pernena
 mo odgovori. Pozalu nui na tjeho. Siml' nicié! Tók zlobj mors' na či
 njen glavo od reček, Komur ješt uverj pernena. Tet je je bram, do ne
 ti si tók njen toll' uvolerga sturu, zlobj bit pa ja glavo odrekou. Ja, rj
 si mi obliku, nemi hor' sturu karti kom nêku. Ja, e vrgai nis'
 je retku: sej ti jo odrekam. Uzame me, pa mo od rečka glavo prei,
 koker mo glavo od rečka, je pa čluk grator, on je bin pa qlik nér két
 gledi doma, koker ne je ta perijemu. Siml' je kiza certnaryja, ta rata kerta,
 gledi

523/70

od merarja. Atza Negovnik velave, Varno

Genthort je bin an meran ujemu nesl, Ko je jemu jenga sino iz
 imenam Francel'na. Mo je ta Francel' znaru in je bin osmujst laž, čar
 je bin že perpemel' in mo je rétu voce: Izbj s'per usi parnet, jas ti
 kom van ston goldinarjer in pej po net delos' kej ūdine kro kom učala.
 Tu Francel' je uzet teh ston goldinarjer in je ron no pausih spus'out za grij
 mo, zlobj mi neizvedu, na je ron nán lúcaus, in tam je kla na ena kelvarca
 ga je učala sejezpanu teh ston goldinarjer. Gre brez d'narja dama,
 ko pride van ga voce prasa: Skej kajne ūdine? prau! Sjib moj voce
 je ūdina draga za ston goldinarjer se nei ne kajn! To' moj due ston
 goldinarjer, za tri ston goldinarjer hor' po ūdine kajn. Tu Francel' uzeme te uč
 ston goldinarjer in gre naravnast na ta lúcaus, in tók vong to rije, de za
 pej nár tók učar, kelvarca za je tók vong platila de ni neuer jemu. Tu neli
 se preko dom, pride vanu ga voce prasa: Francel' al' ni kej kajn za tri ston
 goldinarjer? prau! Sjib moj voce, ūdina je draga za tri ston se nei na kajn.
 Tu voce prau! Tukey' moj tri ston goldinarjer, za ríčtou so ho nekej kapl'.
 Francel' uzeme teh tri ston goldinarjer in gre na ravnost na ta lúcaus, tók vong
 je bin tam se je up bezpan. Kelvarca ga je platala, ob rít ríčtou ga je perpan
 la. Zalostu gre dama in koprile ga voce prasa: Francel' skej kajn za
 ríčtou goldinarjer? — Ti si lungi me hor' ob uje perpan, jest ti kom je
 van ríčtou goldinarjer pa' mai doost za rujo vóto uvanjst itou, in ti nej
 po net de re kej menjene ravnici! in on je pobran ruj' quont in napravilcej
 z'in, ga de' na rano, uzame tel, ríčtou in ríčlošči odloči od rujga učta in
 mater, poda ríč na najčo in tók djele prije istuje kraje se prido uan zéjjed
 moj ga je obila, on vi védru ham b'ne vodau; on je ron quor uan drevo, in
 gleda učol' rjebje de li kato lin zamerkou, zamerkha lúč, nânje klobuk učol
 ron je go dreven, pride na ūdino, pobran je klobuk, vene ga na glavo; in
 ron je naravnast prete test lúč, pride do tiste lúč vong je klobu ūdina gredic
 na iz hervit' nam obvárena, otol' in otol' tiste gredic je klobu ūdina ana ron
 voda voda in iez jo' millo noljeng za mosta in heru de liu iez ron, na tudi
 ne klobu ūdina vedi ga liu prejelov. On ruj' filajži ip name uzame, ga
 vene ga hodo in se ulezje najis in je zapau, ponuoč se prebidi nogležda
 prete gredic, je klobu iez test vodo most narêt. On se uzdigne in
 ruj' filajži na name da in gre naravnast prete gredic na haustor,
 potarha na urato pride on star gojšči iz ūdina larvi in ga preej
 prasa po imeni: Francel' kaj klobu tók? ko ūdina ūdina millo tók

kar nüt stozi? pran: Žeit vienst išem. gospod ga prava: Kaj vnes
žan antueri? Francel odgovori: Žarična meraj. Ta gospod ga dela vlo grešino
Kjer je zberilenam odravšena, in ga prava: cer' kaj lačn ali žeji? Me nici
fali. Žeji ge dela nati vam išpravil, nat je bilo svetih petek knjiga, in mo
je reku ta gospod: Snej ta kroki! Francel je odgovoril: Žest ga manje
sti kde urost. Ureže si ga in no je ta mero in ta kroki, in ga prava gos
pod: Kaj je potrebuješ? on odgovori: Žeji lom pa žeji! in gospod ga dela
vam kroki se želi dobiti kroki kar so uci njerle, nat je bilo vseh redovima
in gospod moje reči: Žeji pa žeji! iz kjer ga roba cer! Francel odgovori: Kroki
hom pao ko ni no hlene pipe, in tudi no hlene inga deli ga van no lezmu. Gos
pod pran: Tukle ga žeji! prime za proze in ta gospod nige iz roba. Francel
predlaga vsem tok močim. Gospod je ionano komaco v tem kevler uzenje
iz joc en glazek geista, in dan ga je Francel vam nöt. Francel nige iz tega glazka
an mal, persjer je cestinik za proze, ga je nagni in je siv iz včake, in je
rol svet svet ga prava gospod: Francel ali žeji si urost močim? Zahval
ga za moč, in zavod je reči: Kaj ti žeji fali? Francel odgovori: otne metke
potole. Dela ga ta gospod na nöstu, in Francel svet leži no zapri.

Zjutnej krič van rardi in gre pravat gospoda. Gospod ga prava: Žoč
si kaj rpan? pran: Trou ducher, pran: Kaj hom Žeji klon? Ta gospod
ga dela vlasto, nat je stal vsem najst pérour volov, in moje reči na gospod.
Teh očim najst pérour volov mōri ki do pogoži zaklät in skuhati po potrat.
In ta Francel nige napravil trete volova nöge, Kjer je rajtor vola an mal
persigint deli za zmereno po glau vana. Ta gospod prava: Francel kaj de
laši? pran: Žest vragai ne znam klet. Ta gospod prava: Žem jas na vnu
ve hor vidu kōk hom jas klon. Ta gospod prime vola, ga uloft užigne, ga
värzje ukle, in vör se režtencera na tri deli, nān Krej Kozja, nān Krej
mōri, nān Krej Kar je nater jemu droholine. Francel pran: O jas niz in tok
močim se li vola moju tok režtencera. Gospod pran: Počatek an mal, ēnje
rou nat usta kevler, uzame iz omare list glas kje taki gajit neter. De Kjer
ga nige grata tok močim, de leška vola prime in ga uloft värzje de nezej res
leti, de se na tri deli in transčera. Žeji moje persijere in modra nöt in nici
Tij! Francel se hor tok močim, de hor värzje vola vble de se ko režtencera
rou na tri deli. Francel nige, in mol zagrab vola ga värzje ukle in se
negleti notri soli. Pravla ga gospod? Oči Žeji si urost mōri? Francel pran: Pis
zavhal in gospod za to mōri, in moje reči gospod: Ti mōri teh očim najst na
rou volov do pogoži iz trenčerat, skuhati po potrat. In je reči Francel: Kaj
ga hom pa potrov? gospod ga dela vla paru vimer, mo počatek anga leva
Kjer je lom iz rednim kētram per klejen, pran: Tega leva mōri ki potrat
de na ho in kol lačn, ē se lo la ču persijen persianov, de je lačn ki hor na
rečim; Žeji ga dela udruug vimer, ko je lom uleks kar so uij njerle, nat ro
hli tui mato nöte farhani in je reči: De tui mōri potrat de uholjedn ne
ho lačn, ē ho Kjer lačn del se persijen persianov, hoč narnečim. Dela ga
vla trete vimer, lom je uleks kar so uij njerle, nat ro ble mraule per mrouči
blo juh je koker lastja in terave, reči moje: Mōri juh potrat, vənoljje
na na ho lačna, ē ho Kjer lačna, del se persijen persianov, hoč narnečim.
Francel je ron in pomeči teh očim najst pérour volov obkle, in juh naloži na
ramo, juh njerlo v kroki in värzje nat, Žeji zankus in skuhati to načo. Žeji
ga je gospod na vui kōk more uoko žuat potrat, in moje reči: Žeji Žem
ti van ve īči vro grešino in jas hom ron ponjet Kjer inam devet in devet
devet gresin, hom ion pogledat kōk mi kaj lastjejo, in tisti vām usto
iēz, nrečen utan Francel! Ta gospod se poda na rajgo, ion je na te
gresino Kjer juh je jemu, Francel je uvolč kroměnov to grešino in te
žuat je potrov te žuat, jemu je vrati van očim najst pérour volov za po
potrat, on je negenov to letri letri van. Ob let pride ta gospod nöt negaj
in opriai tega Francelna. Kōk ti uj gre? Francel odgovori: Kjer pravil tuo
letri, no pravil Žit gospod deli se jen kret med svoje člvi! Zekajne?
gospod pran: To se ne zgodi deli ti uiva svoje člvi! Zekajne?
gospod pran: Ti si tukoj, Kjer je niti uiva noljedn kristjan in kol! Francel
pran: Oči ni zapometači? gospod pran: Zapomägäť je, ali teči se
vo li tista reči! Francel pran: No kaka reči za to volile? Reči jem
že moglič ē mi ročijo, jar li na näd ueda kōk se to voli? gospod
pran: Če voliš od leva ano slavo, de on ueda ne hoč ga to, ē ho ueda

hor narnečen; pa od tihov an pero, de na hojo učit zato, ič hojo učit
 učit, hor narnečen; in quott od mrovle anovo, de na hojo učit zato, ič hojo
 učit, hor narnečen; ič te tri tréči ne volim, na prides' mitas urvoj koj.
 In to Francel je mislu! jas hor John de te žest in gospod učili na hojo, in
 gospod urau Francelom; Komdečej to gresino kosec rjo dozaj, in jas na koj,
 dem spet naprej po ruč. Uticata Francel je Komdečou to gresino, vitički
 naprej njež uzev, de te žest trični na hojo potrov, in tiste trični je jemu
 trikret na oščen najst panov volov učil, in ta ečar van je zelen klat, in
 jich je nyjetor učle, Ne jich je reztrencem rou pines deketo uno pred poudne,
 ko je jemu tist moč uči nazbeniččan, na lož za na ruje name njere ga in
 ga zmeče ukuotle in Bančar podkuotlam; Nise žen best kuhna, nemest lino
 menu merč vat, mo na kosti da, Se je keli hrastal in de re ni učel ko može
 slabo želam, on je jo Volim in upreftučel duches manu. Uticata njera je boga
 perijon titam, vargu jem je man körn, nemest del'jem nazkelov na perijon
 ne. Tu ro bli lačen kjer je tri dni niso Volil ješt, niso porajtal ko ro
 po jemu Urugem se plazet kjerli ješt uči Volim. Francel je želam nos,
 in tri niso nei porajtal zato. In Francel ga želam i upreftučel. Nog
 je ion pa ta tročke reverjoni, nemest deli merč njera jem te želne kosti nos
 njere in včrje tej na körn in ta tročke učter. Pärile so mrovle, klegzler
 ukosti in včrje ruje živeti, keli perijonlaj učale, Francel je ner jev anomrov
 lo za ruogo in učra ni nei čulta, de jich je ruogo želam, kjer mislita de ne
 vruge plazjo po jč, kjer je bla hilo laina. Pichtik zeljkoje ta Francel te
 tri reči jemu, hin je moč narčet ob te gresino zheriščenam olračene eč to
 inoko učlo, on ni jemu nei uči quanta ruoga kar da je na sjeli jemu
 kjer se mo je zmuov, zarluž za ne nei ni, in zato je lečka ion eč to
 moč, on je mislu: Utijo gresina, mislu je na ruje starš. Pichtik najza
 loki kjele! ve piste vrugj merč kjer je hin rojen od ruojga učela in matone;
 on si ni upon pred ruojga učela in mater stopil, ion je nat ulistenco, ko
 je ner ruona'kih bla. Nornjerla je del'la ruenam ješt, in jo uprata: Al si
 ti ne kla te ruje? Del'la ogovoril: Ja, Francel prav: Te pučin poči muo
 mater, de jich je včen ulistno čaka! Del'la gre mater ukahjo, in ruč mater, de
 jich je včen ulistno čaka kjer želizam govoriti. Meranica gre narauant u
 tistenco in ko pride tej uprata! Kdo je del'ruenj nād goučom? in Fran
 cel prav! Prel'ha muo ja met' laste uai sin īm iz imenam Francel,
 in uči pucem, nejte h muojm učet in proste jich ornilena, de me se uga
 mejo za ruojga rina! Tu mat je ilo ta mater včro, no se je učela kruj,
 mo možu, in ga je prorisla; Uzam va io ruojga rina iz imenam Franc
 elna sej uči se ~~nimana~~ nimana nei uči utroči, kom horu najst puc
 možene zapustila? Francel uči: Pej ga poklicat, kjer je majn sin Francel
 ič me bo ubogou jas ga uzamen za ruojga rina, ič īm mo glij van dua,
 najst ston govoril jich za včto, in nej pojim in pescil ga pred me, de galom
 učlu! Včat gre in ga per nelo pred učela, ruojga moža. In Francel učela
 seruo ročo ruojmo učet: Ljub' moj uocē učante me za ruojga rina, niki
 van uči taki lamp na hor kosec tui učekajmuni cajt; Zelj se včen
 po holičat in uči očen obogat kar hote zaposelal, in učo je včet
 te inam, in duo ruojga rera te galim, kjer hor uči premoženje zapusta, iz
 raho na hor mej njera na an učet, kajželj roči an mal včolne učole in de
 rčku Francel! Prel'ha moj uocē, van pucem, jas grem zdej učet! in
 uocē je rčku! Komjene učdi se greci ti mat, in jučer zapajta ustan, inam
 an uči volov zagačat, kjer so ravelo parčet uči merč, zelj horu uocē
 vat Vuost uera. Zdej so tli učet in ravelat zagačat, in uocē se uči merč
 van, de se je van narču, zelj ustan in zekličce ruojga rina Francelna;
 Francel, ustan, ustan! sej īm ti učet poučdu se uči par volov u
 rčat zagačat, kjer njem zmenj premal uera hor, ti se je zelj leži,
 kar uči učeli uči volje parčiu, īm pucem zmastran, ič īm glij zem
 jas īm učeli uči volje parčiu, īm pucem zmastran, ič īm glij zem
 par tō se uči lečka je narči. Zdej je ion uocē nagel učalo po jeng ge
 uola, včipjelov ga vām in ga učle učemiro. Uticata cajt uči Francel
 et in uprata učela! Prel'ha moj uocē jas uči prorčen zekaj uči učela
 učemiro učipjete? Uocē ogovoril: Uči nekai keler? Uči njez učipjala
 keler an īm učari gre. Francel ogovoril: Ljub' moj uocē, jas van

kom našim klat; in Francet prime vola uróke, ga učast udigne in kle
várze in se je strančerov na tri tale, Voie ne je preverava in ga je prenvor
kot si ti naréti, ali si coprijan, ali znai kakel v rugle mukhe? Štuli moj vo
če, jas nei ne, to moja moč narvi kjer vam portakih služi se in njo
volim. In voie se verestras in si misl kaj bo iz tegazbla. On je večinat
to narédu in se je zglasti počlm mest, merani so govoril i kaj komoni
krele in ler počle verzel ko lehk tot Francet per urek kote. Priklik time
vari so zapovedi ure krele in ler počle, in Francet je klon resurek. Nej
so merari razcel ment, kaj ho iz jega, de ho se viderje delov, Sejmo ga so ni
ekči utkol respirant. Priklik an merar je reku: Za ustrelat in za učinket
ni, jas kom kura jenja tajga hoba per jem paun in kjer je totku hova so ga
ho utkol do pescera. Priklik gre ta merar tegazbla pravost' včeli mo tezo
huda hika pnedam in dama resnov, pa dama ga mi oču mat, mo qu
je la merar tegazbla na gnost de jo ion pogin, kjer je merar mista
se ho hick perverkov Francelna. Nej gre in pride do naura in ga prava kje
merar hika? in dama ga vola učelo in mo gozare hika kjer je hova
trči ketrin per klejen. Francel stop pned jega, in mo veste stora, ga
prime za manl, hick je nadu vol in spet ustane in zdej ga Franc
el vele, merari, kuz mest, posol so re učit kroko de Francel kaj
za nôh hika jene dama, koga resnjone pned merino in prava
merarja: Al homo pner klat, ali ga dama učalo? merar prav: Pne
ga zabol! Priklik Francel rojta vola utle ureč, in je ipovnute
je ita prinjezja učerka, zdej je takor stens hikom veliki la prinje
zja mōm merino. Prinjezja pride mōm, in Francel hika obtle
varze. Ne se je reztrancor na tri veli, in krije je no prinjezji
po hikopila in prinjezja pregouori! Francel si upar to klat, de
je krije po njen ipricela? Francel prav: Zakaj li ne kjer se nej tjele ne raji
hem! Prinjezja prugouori: Zakaj lire ti mene resajhov ko im ja ana
prinjezja! Kaj im jas tjele kajhov, se venu priven in tjele ce ti čev
prinjezja prav: Ce n'ček hem kant de si upar pa priv! In Francel
ji je reku: Pust voten odpārt tolk de ho loft šou nater! Prin
jezja gre naprej in grunto in pñemelj, de je ta Francel pñemojen.
Moje Francel hova ferstik hikam gre dama po gáru, vond ga takajo
krel in ler počli; zdej so ga pa rajtal perstave in učet in pravo: Za
kaj si ti nar krov meda, zdej ti homo vol po tuoju sumast glau. On
se je pa narnejov in je reku: Sej nisim jas prava merarje včeli me
učel učenat. In talej so re začel tjerit, in Francel prime volo
nok jenga, in je živima te druge temi: se so ga pravil, de pust nas
začet je uoj sienat včel naprej; včeli privo se je naprav an mēl
hick in ga prava voie: Francel kam požer? Francel odgovori: Gestroj
včeli hova merari ko ker im dvoji vola klon per jem. Priklik on se
pola od včema, pride na gáru, uzame iz pñetlačne test tui vero, de
ne ga vol jezik, in grata tci. Zlata je quor na vokem, potar kou je na
rajho, prava prinjezja! Kdo je? de terva na rajho? — Francel je
kou kar tih, uzame test tui vero mod jezikha, da urou lovo mozo rod
jezik in grata mrobla, in zlejze ta nater, kou je rov loft, in zlejze
ta vol po ziv pride na vodeni pned ipan pet, uzame mrolovo mro
go ipod jezikha in grata člouki in prav prinjezji! Zdej im takoj pñim
jezja! Vona se pñes trci in ne se ali je dat, ali je coprijan de je ná
in nater vúmen ko je ure zapárt. Zdej sta začela zo uocit, in mo je da
le platz na uoj nôstek, de je lečtu vol i, vje. Priklik zdej leži ta u
klop, in ne vognarjeta kôts je on krijet. Ko se dan neklesuje,
ustou je ovje, ta užela slavojenje druziga; da test tui pñes nad jezikha in grata
grata tci, je zlata iz volna vol na gáru, uzame vero mod jezikha in grata
člouki, gre dama ga že voie pñuota: Kje ni hova lans? in Francel
odgovori: Per merari vmo moi an mol nôl, no im se tan oblego.
Tcvel je an cajt in je delou uoj učenat per urit meravik. Zdej je
ta prinjezja začela učkat in je mislita: Od moljenga v ruga nisim to

Dohila koker od lega merārja. Tu nihlik ta uoč, kot Krāl, je ipo
znam suojo prinijezjo kaj ji fakti. Uzame jo pred se in jo ejster
prava: Kaj tjet fakti veri tōt fejzna grata? in uona odgovor;
Sej zav zaukuuat ver ni, in posuē suojo uictu iz Kjēr in je spita
la ta čar. Tu tāt Krāl je bin i svit, po klicē tegu Francēna pred se
in mo prava kaj si ti narēdu manusj prinijezji? Francē pran
tje, si zāmo glaus kraj, pa ko stal suanajst mög uer jenū uner
na ualit! Francē odgovori, de to se se uelk ko zgodil; in seje
ular mi ta, in gne uār iz cinra, se mēcata iz prinijezjo, in nista neidui
ga govorila, koker ve nej tōt pti uot in odčernen de ko sūn lop
nāt. Zdaj gne dānu, da uoč i kōlēn upata, kaj n' naredu de te je
krāl stu pred se met užet? Francē pran: Nednajga koker hēr sūn
mo skārbou! Uoč se ustrā in mis tōt kaj ko tājim se zgodil. Tu nihlik
nōi pnišo, Francē se naprav in ga prava uoč; Kam hor sūn spät ko
se nepran las? Francē pran: Dert spem spēt k prinijezji spēt!
Tu uoč pran: Ti hor tōt song modu h tē prinijezji, de hor se uien
al u trašen. Dihlik se Francē poda' na najzo de spide na gao
uzame ta tici pord uār iz r kript tevoilna, da vēr podjezēt, in je
bin tēt, leti quor na uokēn, uon uzame tici pord jepiha in mron
lovo nuogo se pod ujeza, in grata mrovolia, zlezje iez uokēn in kōlē duob
požit na far podel. Zdaj je uzev mrovolio nuogo pord jepiha in je
grator dōrk in zeklije prinijezjo! Prinijezja tē mis? Zdaj se je ustra
ila in upravala. Kōk si pānāt nariu? Ko je ualit. Sovdati se stīal in
tēt je bto strāh in se iki no krala. Krāl priede nat uūmer, se mēstora
kjer za se iki uorit. Stīal se ga mi, vido ga uoljeda mi, in
jo pravir ta krali Francē kje si? Uoč se raziskal nāt po pōstel
in pōstel kjer je iā kāt kōt bin; in strāh je uch gratal in zelj
je reku krāl: Pejte spät in puste ga per je lezat; in on je liežou
velo noč pēprinijezji: Zjutrej ko se van naredi, gne uol po kten
gih in takoj ga prava krāl: No Francē kōk je laboj? Francē pran
prov uobes. Tu je sūn dānu, in doma suoj vienst zopet naprej
pele tōt song de je ta prinijezja porodila anga pōba; in zelj je
krāl mislu de to se more drugai zgodil, se mōre Francē prinijezjo
uzet za suojo ūzeno. Dihlik zelj krāl po klicē Francēna pred se in mo
je reku: Francē kaj ho zelj iz ūjo? uzam jo za suojo ūzeno ko je
tako? Francē pran: To mjeni uerli ko mān iā jenkert an krāl grator.
Dihlik se zelj val o klic nater in kje o klic mīn je bla pōroka in
potlej ūhet. Zdaj solli dooline ude, no je zo van krāl Francēnu
Krālerku tēz in mo je reku: Krāleru namost myene koker ēr! Dihlik
Zdaj ko ūhet mine, se iki uri uate uati na suojo dom, Tu ūzen in ja
neuera sta bla od tītih malov ūmenj ukop, Ta starī je bin na lamajza
krāla ūzen in je drugo krāle unigaudru de so tem ualajus suojskova
pōnevāl. Zdaj dihlik uelka uojsta moje bla napoučana; ta Francē se
nei ne meri, sūn je vano ūležno fabrik, kjer se ūlež uale, rekuje
ano itango naredit, se ho stoč centou ūležka, in otel 4 m, otelk mān cajt
mōre ferkli hūt, kjer hom sūn ram na uojsto ūjo. Drugi krāl se
prav ūjed uo ūnde, ta pa nei. Ni pōke klicov nāt iē gih je bla uojsta
napoučana. Dihlik kār iā je tīt cajt ūrās, se je bla uojsta, je uzev ta
krāl tīt itango koker ano pālco in je sūn ta nāt kjer se bto novra
zēt k za kōk tōt k pēpravlen, in se bto vole for pošt markizē
neitūd neit te novrate kje se ulauozari, in zelj tāt Francē pran: Le
se homo val za krālerku in za kōk no, tōt za cīte itrelat! Tu prava rov
razuik! Kje mār uati suoje novrate? Francē odgovori: Jas jūl, nim
in jēt tūd na uoram. Zdaj se zacēl novražaiti itrelat na ūga
on je pa uročke kugle louis in jēt myeto nezaj na novražuiba. Tu Francē
il jēt je reku: iz quer kuglam uenarvite nei, kante kāson kuglam
igrat, on je tūd te uročke louis in jēt, je nezaj na novražuiba mietov.

Nekaj ne mo je duost zdel, uzame svojo željeno palco in jih je za
čer utepavat' kar napak jih je polijen ko je svojo palco nukov takov več jih je
nekaj malga vilo doma. Tolej ko je on na vojniki hib pride lntuer iz izera ko
quore, in prusti iger iz hriha se je potonila vna Volina in tudi mesto, in
je tudi uzer to mlevo Kraljico in je ujeru u izverko quoro v svoj grad. Ko
pride ta kralj iz vojnico domu vta mest, in vid, ki mi drugega konzama
jizera, in gleda kdo rjebe kaj ho kej vidu, in zagleda nān knjelano
stare stare kocē, no misl kdo je tam nāt, gretanator pride do tegastad
za kralja no ga prava! Kaj dolar ti to? ta star kralj odgovoril se je lntuer
pārma iz izverko quore, in je spusta jizero nān, se je potonil ure, zato
kot ti persogom ūoger služu in puol skinej ov joga son, in tujo
izjeno je naru u jizervko quoro v svoj grad! In ta Frančel prav: Tolej
from jekat ito jizervko quoro svojo izjeno tok vjeli se jo volim! Tolej
in pride tok vjeler ko ni drugega kdo rama včeraj no hrili. gleda ram no
tej kje ki vidu kralja človeka, in zdej zarlično stimo: Frančel kej zele
lntuer v ne voli! in Frančel gleda kdo rjebe, kdo ga pozna da ga pozni
men klici in prav: Kdo mjeni pozna nej se mi ne kaže sega hom vidu.
In zonet iuje stimo, se uvar ito željeno stango pree rjebe! in zdej
se ovčerle te željene urate med jegom nogam, so je vidu ta izverkigrad
in jegomo izjeno ko je čez vok in vuol gledala sta trekiga itaka in moje riekti,
Frančel nej si grastidam pit in na jest, čez kej lač in pa žejn! Frančel
gre quor, se uvede vuol koz in mo vernjere jest no pit, in se riekti: Bāri
se na jey in na riz! in kej se te lntuer ne voli! Frančel prav: Jas ne
ga nei ne bojim, Kjer im ga pārija jekat, se ge som uber zakaj je jezero
spusti, so je potonuom cev mest in vna Volina. Tjedna prav: Bojž kis
tuer ko triston mil vjeli av tega grada värgu željeno kuglo de ho pnelista žel
jene urate! Frančel gro vuol pree grečino in eaka tega lntuerja, zdej
iut ko kugla po lauf fūl in zdej verleti pree željene urate in Frančel
jo prime in värtje nezaj se je ita sket ston mil vjeler, in lntuer leta
za ujo in jo ujanne urake in si misl: ne mens jo ureit ne uci, ē jo
varzim, jo vidu uer na hom, in je son ramu pree suoj grad, nej ne
Frančelina rom in mo riekti. Gest hom felvohov tjebe za to kisi
permojim ūoger služu in puol ri ja kow krenj pree son! Frančel
Gest im pa pārija tjebe jekat zakaj in jezero vān spusti se je cev mest
potonu! Frančel lntuer se home skusla kjer se ho huj. Zdej sta se
začela fiktat, Frančel matne ito terka palco, oblev je lntueri triindvjet
ret glas prav: Se mo je ana rama ustola. Lntuer prav: Put me re na svet
zmet ē mi ho zmas ita 23. glau! prav Frančel: Gest te napstis nev dragac
Veti mi ti to jezero spravi nezaj koker je kloprit, in se ho mest tok namet
Koker je kis pnel, in se hojo urit l'vje živ ustal koker rokli pnet, doneko joran
tej u pāri uzelj in se moje izjeno nezaj umoj grad spravi kjer jo uzev! Fran
čel gre za jem iz ito željeno palco, ko unigre lntuer pree jezijo kje se teste
jizere je vuol portau, in zdej je zecies lntuer pit st' jizero vega je poraru,
in se je narédu mest, se je klo tok koker poprij, parau ro iti ram no tej,
l'vje ipranceral, handi sijide, hanon na karter pokali, ure je klo uerel,
ure je apil vzano stimo: Bižo naiča kralja kjer je nera co mert!
Uro je klo uerel, in lntuer zdej prav: Vör kaj Frančel, jas grem zdej
nezaj uto jizervko quoro kjer im jest doma! Frančel odgovori: St
dua grem glavat po urih garih ali je mest takto naret koker je kis pnet.
Bish titi po urih garih ita nobila, in ita gledala ē per kaken vogl kej pali
pa ure je klo volro naret, Frančel prav: Tejma se na haupt matz
ē teste koke ita gremojo takt moj zvo tam tam. Bish titi greta glavat
pričeta na haupt platz in Frančel ujigne svojo palco uvar lntuer
ja čez glavo in mo jo ovljite to zavmo. Kdor tege neverjamne nej
gne glavat u celove na haupt platz, ita zdej tam kannit vertlejen
stoji,